

Farma Breg presegla pričakovanja

Dvajset let proizvodnje brojlerjev brez kakršnihkoli večjih vlaganj in v takih zastarelih objektih dosegati nepričakovane rejne uspehe, kakršnih ne dosegamo v najsodobnejših hlevih kooperantov. To je kolektiv farme Breg.

Mar ni to najlepša čestitka za dan republike — 29. november vsem delovnim ljudem.

Ni še tako dolgo tega, ko smo veliko govorili o slabih vzrejnih uspehih na farmi Breg. Pri tem so bili še zlasti glasni nekateri nezadovoljni kooperanti kadar so nastopile kakšne težave. Češ, pogledjte kakšne teže pa dosegate na vaši farmi. Seveda je sedaj krepko drugače. S spremembo tehnologije s prehodom na eno skupino piščancev, z izboljšano krmo, kvalitetnim osnovnim materialom, izboljšano sanacija in seveda s poostreno delovno disciplino dosega kolektiv te zastarele in nefunkcionalne farme boljše rezultate od kooperantov, ki pitajo v sodobnih novih objektih.

Farma in razvojna prizadevanja na tej farmi je v prejšnji številki lepo opisal Slavko Brglez, ki je bil njen prvi upravnik. Za to, praznično številko pa smo se odločili, da predstavimo kolektiv. Želel sem se pogovarjati s katero od starejših delavk, je seveda tudi dobra delavka. »Potem ti moram poklicati vse, ker so vse prizadevne« je brez zadrege pojasnil Milivoj Cimerman, ki po odhodu Cirila Muršiča na kooperacijo vodi farmo.

Po končanem delu so se zbrali v jedilnici vsi, kot na zboru delavcev. Naj torej spregovorijo delavci.

Družina na farmi Breg

Najprej so spregovorile najstarejše delavke, Ivanka, Angela, Milka, Hilda, Trezika, ki delajo na farmi že od vsega začetka. Tudi Francu »Koširju« so dale besedo. Ni torej čudno, da so začele opisovati težave s katerimi so se ubadale pred dvajsetimi leti. Delo je bilo težko, morale so vlačiti težki vreče s krmili, ker še ni bilo krmilnih trakov. Opremo so prale kar v Studenčnici in to ročno.

Kljub temu je bilo lepo, kot pravijo, saj so bili kot družina pa mladi in krepki, tudi na izlete so radi hodili in dobiček je bil večkrat.

»Najbolj hudo v vseh teh letih je bilo, ko je bila na farmi kuga pa poplava, kar

vnem izkoristimo, ko ni toliko dela. Seveda nas bodri uspeh, zato kar tekmujejo med seboj, katera bo imela lepše piščance« so se pohvalile — pa upravičeno.

Da bi tekmovalno vnemo povečali, so si uredili celo stenčas, na katerega sproti

eno za drugo« se spominjajo.

»Sedaj smo najbolj srečne, ker se je izkazalo, da nismo slabo delale, saj smo prej enako prizadevno delale kot sedaj, rezultatov pa ni bilo. Delo je sicer sedaj težje, ker istočasno lovimo in pripravljamo vse objekte istočasno, časa zato pa je malo. Ker pa objekti morajo biti pravočasno pripravljeni, moramo delati nadure, ki jih kasneje v gla-

vpisujejo uspešnost. Po vsakem turnusu imajo kratak sestanek na katerem analizirajo uspešnost in pomanjkljivosti med rejo.

Rekli bi lahko, da je tudi to inovacija. Si sploh lahko zamislimo, koliko več bi pridelali in manj porabili, če bi vsi med seboj tekmovali kdo bo uspešnejši?

»Moramo povedati, da k dobremu delu doprinesejo

(Nadaljevanje na 2. strani)

FARMA BREG PRESEGLA PRIČAKOVANJA

(Nadaljevanje s 1. strani)

tudi dobri medsebojni odnosj v kolektivu. Ti so se v zadnjem času še izboljšali. Da so odnosi dobri, meni tudi najmlajša sodelavka Marica Petrovič, ki je začela delati septembra. »Zelo lepo so me sprejele in mi pokazale vse kaj in kako je treba kakšna dela opraviti. Moram pa reči, da nisem pričakovala tako težkega dela. Še zlasti hudo je loviti«, meni Marica.

Z lovljenjem imajo težave tudi starejše delavke. »Veste v teh letih smo si s sprehladi nakopale kar precej revme. Tudi staramo se. Je pa pri nas lovljenje in priprava objektov veliko pogostejše kot pri nesnicah. Seveda delamo vse sobote, nedelje in tudi praznike, zato se sprašujemo, če je vse to ovrednoteno. Najbrž ni!« menijo delavke na farmi. Vsekakor pa pričakujejo in to opravičeno da bo v kratkem dejansko uvedeno nagrajevanje po vložnem delu in uspehu dela, saj bo sicer zamrla tudi volja do tekmovanja za najboljši uspeh.

Na farmi Breg pa se bojijo zime. Pravijo, da takrat niti dobro delo niti razvit tekmovalni duh ne moreta pomagati, da bi obdržali sedanje uspehe. Farma je v takem stanju, da so v nekaterih objektih opustili re-

jo. Z ogrevanjem so imeli težave že doslej, kako bo v zimi ...? Problem rešujejo sicer s pregrajevanjem objektov v začetku reje, vendar je to le delna rešitev, ker so objekti slabo toplotno izolirani. Tudi pranje ni možno v vseh objektih s toplo vodo, da o dotrajani kanalizaciji sploh ne govorimo, to pa kljub dobri volji zbuja nezadovoljstvo.

Bilo bi še slabše, pravijo, vendar njihov vzdrževalec Cigula sproti odpravlja vse napake, katerim je kos. Krmilke so mu zato hvaležne (saj jim ob okvarah z zavzetim delom pomaga). Pravijo, da bi nujno rabili še električarja. Še tako vestno vzdrževanje je seveda samo začasna rešitev, zato bo farma treba v celoti obnoviti, ker je sicer vprašljivo, do kdaj bo v njej še možno proizvajati.

»Najbolj si želimo, da bi čimprej obnovili farmo, saj bi potem lahko normalno delale in toliko zdravja, da bi se lahko redno upokojile. Nikakor ne bi želele v invalidsko« so zaključile sogovornice.

Za zaključek bi bilo dobro slišati še sedanjega vodjo proizvodnje, vendar je bil kratek. »Kaj naj dodam? Ženske so vse lepo in po resnici povedale. Če že, potem je najbolje objaviti letošnji uspeh«.

Po posameznih turnusih je bil takšen:

turnus	teža	dnevi reje	konverzija
1	1,67	46	2,42
2	1,75	45	2,24
3	1,79	44	2,05
4	1,68	42	1,99
5	1,64	43	2,02

Ali bomo pričeli drugače?

V dneh od 9.—22. oktobra 1984, smo v vseh TO in DSSS, organizirali razširjene sestance OO ZK, na katerih smo razpravljali o predlogih sklepov 13. seje CK ZKI.

Nadaljevali smo s prakso delovnih razgovorov (pričeto v lanskem letu!), tako po sestavi udeležencev, kot po vsebinski plati, kar se je odrazilo v sklepnih ugotovitvah oz. zaključkih.

Povsod je pravladovala opisna metoda prikazovanja razmer in stanja po naših kolektivih, primanjkovalo so tehtna analiza stvarnosti, argumentirana kritika in samokritika — vse to pa je v predlogih sklepov 13. seje izrecno poudarjeno.

Kot po vsej domovini, se tudi pri nas še vse premalo zavedamo, kako nujno je uveljavljanje kakovostnih sprememb, kot pogoj za učinkovito premagovanje težavnih družbenoekonomskih razmer, ki nas v zadnjih letih pestijo in ki se prenašajo v novo srednjeročno obdobje.

Povzeti kaže naslednje misli: — delo, red in disciplina se morajo izboljšati;

— v sistemu nagrajevanje naj bo dobro oz. boljše delo ustrezno stimulirano;

— če je le mogoče, namesto nadurnega dela uveljavljati preizporeditve;

— dosti težav je pogojenih z neučinkovitostjo nekaterih služb;

— področje organizacije moramo korigirati, izboljševati in izpopolnjevati;

— inovacijska dejavnost še nima ustreznega mesta;

— pogrešamo sodelovanje strokovjakov med TOZD, delo strokovnega kolektiva kaže še bolj uveljaviti, morda tudi samouprav-

no verificirati s poslovníkom in pristojnostmi;

— prisotna je tozdomska zaprtost, potrebno je ravno nasprotno, saj gre za soodvisnost;

— o produktivnosti se več govori in zahteva v proizvodnji;

— prizadevati si moramo, da vsak delavec opravlja dela in naloge bolj in z zadovoljstvom, kajti pri večini so še rezerve;

— premalo pozornosti posvečamo oblikam izobraževanja, kljub dejstvu, da je znanje pogoj hitrejšemu razvoju;

— izvoz še nima ustreznega mesta v naši zavesti;

— premalo je teamskega dela in pogovorov o težavah, premalo pravočasnega ukrepanja in zaznavanja;

— delavce iz vzdrževalne službe bi kazalo boljše upoštevati in poslušati;

— zapostavljeni so medosebni odnosi in delo z ljudmi;

— povsod primanjkuje samoiniciativnosti;

— opazen je padec življenjskega standarda z odgovarjajočimi vedenjskimi reakcijami.

Iz zabeleženega se nam ni bati, da bi primanjkovalo pravega razmišljanja in energije.

Prvi in odločilni korak je spreminjanje nas samih! To pa pomeni, da vsi bolj intenzivno uporabljamo in pridobivamo znanje, dvignemo nivo samoupravnemu obnašanju pri čemer si moramo prizadevati, da kar najbolj rigorozno odpravljamo odklonsko vedenje, bolj občutiti pripadnost k delovni organizaciji in odpravljati tozdomske ograje, opustiti staro miselnost in predsodke, razvijati pristne medčloveške odnose in še kaj. Vprašanje pa je, ali smo na ta korak pripravljeni!?

J. Tarbuk

Mislim, da so številke dovolj zgovorne in spodbudne za druge rejce, ki imajo možnost tekmovati s kolektivom najstarejše farme — farmo Breg.

Urednik

Masterji so sicer pripravljeni za start, vendar se na farmi sprašujejo, če bo to dovolj. (levo)

Priprava hlevov za vselitev (spodaj)

Novi reprodukcijski center — pomembna pridobitev našega kolektiva

V soboto 15. 9. 1984 je začel obratovati novi reprodukcijski center za plemenske jate perutne v naši delovni organizaciji. Tega dne smo namreč v farmi Formin naselili mlado jato starih staršev, ki smo jo pripeljali iz ZDA. Farma v Forminu je zaživila, ko je v sodobno opremljenih hlevih začinkalo 20.200 kljunov DSP. Začelo se je obdobje vzreje dragocenih in v genetskem pogledu kvalitetnih linij starih staršev. Ta jata je zameetek za pridobivanje novih generacij kokoši in petelinov — staršev, katerih zarod bo namenjen za prirejo mesa v brojlerski proizvodnji.

Forminska farma, ki jo tvorijo štirje hlevi s spremljajočimi objekti je samo ena izmed treh po zasnovi enakih obratov na Ptujskem polju, ki so kljub medsebojni oddaljenosti tehnološko povezani. Tri farme: Formin — Mala vas — Stojnici in valilnica v Markovcih tvorijo skupaj tehnološko celoto — reprodukcijski center.

REJA STARIH STARŠEV V PERUTNINI PTUJ NI NOVA DEJAVNOST

Funkcija reprodukcijskega centra na Ptujskem polju je pridobivanje zaroda oziroma staršev za osnovo lastnih plemenskih jat, drugih perutninarskih organizacij v Sloveniji in Jugoslaviji ter za izvoz. Ob tem pa je potrebno takoj poudariti, da proizvodnja plemenskih živali ni nova dejavnost v Perutnini Ptuj. S to dejavnostjo so namreč začeli že pred dobrimi petimi leti v Starošincih. V tem času so uspešno obnavljali lastne plemenske jate staršev. Obenem pa so s plemenskimi živalmi (starši) oskrbovali tudi perutninarske organizacije v Sloveniji, Vojvodini in Makedoniji.

Izkušnje, ki so si jih v tem obdobju pridobili smo izkoristili pri

Dragocena in kvalitetna mladež zahteva izredno skrb in nego

načrtovanju za razširitev te občutljive dejavnosti. Prav zaradi tega je novi reprodukcijski center na Ptujskem polju prostorsko popolnoma izdvojen iz proizvodne verige za prirejo perutninskega mesa. Prostorska izdvojitve in osamitev farm so močno povečale investicijske izdatke za izgradnjo centra in spremljajočih objektov ter naprav. Vedeti pa je treba, da takšna dejavnost ni mogoča, če se ne da preprečiti vnašanje škodljivih vplivov na živali.

Zaradi tega so vse tri farme in valilnica zgrajene v takšnih okoljih, ki zagotavljajo kar največjo osamitev.

Vsaka farma zase je tudi posebna izolacijska enota s sanitarnimi objekti, ki preprečujejo vnašanje škodljivih vplivov v jate. Nobena od teh enot pa ne bo prav zaradi osamitve — ogrožala človekovega okolja.

Tudi delavci, ki so zaposleni v farmi oziroma v valilnici se morajo podvreči posebnemu sanitarnemu režimu. Ob prihodu na delo se morajo okopati, preobleči in zamenjati obutev. Tako pripravljene gredo iz sanitarnega objekta v predprostor hleva. Tukaj se ponovno preoblečejo in preobujejo. Šele po takšni pripravi vstopijo v hlev med živali. Razumljivo pa je, da nihče od

zaposlenih v farmi oziroma v valilnici doma ne sme rediti perutnine.

Vsi prevozi pa so naravnani tako, da se stik med zunanjim in notranjim transportom prekine na sanitarni barijeri. Prekinitve transportnih poti imajo za posledico večji obseg dela na pretovarjanju, oziroma razkladanju in ponovnem nakladanju.

Farma v Forminu, prav tako pa tudi v Mali vasi in v Stojncih daje na oko dober videz in vtis. Kljub temu pa so delavci ob zagonu ugotavljali spodsrljave izvajalcev posameznih montažnih in inštalaterskih del, ki bi lahko imeli velike materialne posledice. Ob nekoliko večji zavzetosti do takšnih napak in na oko drobnih pomanjkjivosti gotovo ne bi prišlo.

Začetne težave ob zagonu so v glavnem odpravili še pred vhljevitvijo starih staršev. Delavci na farmi pa se zavedajo odgovornosti do velikih družbenih sredstev s katerimi delajo in ki so jim bila zaupana v upravljanje.

Dr. Mihael Ledinek

Se pred nekaj meseci je farma Formin nudila takšen pogled, sedaj pa že nudi dom mladi plemenski jati

V času tiskanja te številke je bil opravljen tehnični prevzem farm v Stojncih in Mali vasi, zato bomo o tej pomembni investiciji pisali v naslednji številki.

Iz dela samoupravnih organov

Odbor za gospodarstvo

Pomemnejši sklepi 7. redne seje odbora za gospodarstvo z dne 24. oktobra:

SKLEP:

Sprejme se predlog gospodarskega načrta za leto 1985 — I. del (fizični plan proizvodnje in plan delovne sile), ki je sestavni del tega sklepa. Delavcem TOZD, TOK in DSSS se predlaga, da gospodarski načrt obravnavajo in potrdijo v predlagani obliki.

Sodelavcu v slovo

Še vedno ne moremo dojeti, da ga ni več med nami, da se je življenjska pot našega Viktorja tako zgodaj končala.

Viktor VIDOČIČ se je rodil 27. 4. 1957 v Veliki Varnici v Halozah. Julija 1972 se je kot mlad fant prišel učiti za mesarja. Leta 1975 je bil sprejet v redno delovno razmerje v DE Predelava. Na delovnem mestu je bil vesten, miren in marljiv. Bil je dober tovariš in dober delavec zato smo ga imeli vsi radi. S svojo zanesljivostjo in skromnostjo si je zagotovil zaupanje pri predstavljenih in sodelavcih. V času devetih let, kar je bil med nami, je imelo v njem dobrega vzornika in starejšega tovariša tudi mnogo mladih, ki so se odločili za nelahek poklic mesarja.

Toliko večja je bolečina, ko se spomnimo, da mu je bila nit življenja pretrgana v cvetu mladosti, polni načrtov in ustvarjalnosti.

Iskreno žalujemo za človekom, sodelavcem in tovarišem, s katerim smo navezali prirčno prijateljstvo.

Od dragega delavca smo se poslovili 2. septembra 1984 na pokopališču v Leskovcu. Ohranili ga bomo v trajnem spominu.

Sodelavci

SKLEP:

Odbor zagospodarstvo odobri najetje inozemnega kredita v višini 750.000 USA \$ za uvoz DSP starih staršev in aditivov za dobo do 30. 4. 1985, in sicer kot reciklaža CCC kredita za sojo.

SKLEP:

Informacija o inšpekcijskem pregledu klavnice se vzame na znanje.

Na podlagi informacije je odbor za gospodarstvo soglasno podprl program ukrepov za izboljšanje razmer in dela v TOZD Mesna industrija, s povdankom, da se vztraja pri uresničitvi programa.

Postavljene komisije poročajo odboru za gospodarstvo na vsaki seji o realizaciji svoje naloge.

SKLEP:

Tov. Mariji Rep iz DSSS, se odobri solidarnostna pomoč din 20.000.—, ter nakup trenerke, copat ter plačilo participacije v zdravilišču iz združenih sredstev sklada skupne porabe.

SKLEP:

Odobri se koriščenje sredstev konferenci OOOZ Perutnina za leto 1984 v znesku din 900.000. Navedeni znesek se bo konferenci nakazal na žiro račun po potrebi.

SKLEP:

Imenuje se komisija za uveljavitev programa upravljalne informacije, ki ga izdeluje Zavod za organizacijo poslovanja Ljubljana:

— Tone ČEH	DSSS
— Julij OŠLOVNIK	DSSS
— Terezija VUK	DSSS
— Vlado STRELEC	TK
— Andrej KOVAČ	CO
— Marija HABJANIČ	FA
— Tilička LOVRENČIČ	MI
— Janko BEDENIK	TS

Drugi pomembnejši sklepi se nanašajo v glavnem na zagotovitev in odobritev sredstev za investicijsko in drugo vzdrževanje ter nabavo nujne opreme za normalno delo in poslovanje.

Konferenca sindikata

24. oktobra se je sestala tudi predsedstvo konference osnovnih organizacij sindikata in razpravljalo o razpravah in sprejemu periodičnega obračuna, gospodarskem načrtu za leto 1985 in rebalansu plana za leto 1984. Pobude so bile upoštevane in dokumenti so bili na zborih sprejeti.

Predsedstvo pa je razpravljalo tudi o drugih stvareh in med drugim sprejelo tele sklepe:

SKLEP:

Tov. Vlado GALOVIČ, predsednik komisije za informiranje se opozori, da skliče komisijo in da le-ta prične z intenzivnim delom.

SKLEP:

Člane predsedstva mladine pri PP je potrebno vabiti na sestanek konference sindikata ter po potrebi sestaviti program dela mladine.

SKLEP:

Predsednikom IOS po TOZD, TOK in DSSS se dostavi izveček zapisnika predsedstva konference.

SKLEP:

Predsedstvo konference Perutnine Ptuj daje gospodarskemu odboru PP pobudo, da se odobri nakup večje hišice — brunarice na Arehu na Pohorju.

V zvezi z navedenim se naj v planu izdvojijo sredstva (cca 2 milijona), ki še manjkajo za nakup brunarice na Pohorju.

SKLEP:

Komisija za šport in rekreacijo v Perutnini Ptuj naj prouči možnost pokroviteljstva za kolesarsko ligo v letu 1985.

SKLEP:

Predsedstvo konference OOOZ DO predlaga gospodarskemu od-

radi zamud pri plačilih izvoza, smatrajo kot prihodek TOZD Commerce. Ti prihodki so predmet dohodkovnih odnosov v DO.

SKLEP:

DS DO sprejema SAS o proizvodnji in predelavi kmetijskih in živilskih proizvodov med vojno za Podravje.

Za podpisnika se določa KPO.

SKLEP:

DS DO pooblašča KPO, da sklepa o najemanju in dajanju kratkoročnih kreditov do višine din 50.000.000,00 in do 30 dni. Na prvi seji kreditni odbor PFS o sklepu KPO razpravlja in odloča.

PFS plasira prosta sredstva po splošni obrestni meri KBM.

SKLEP:

Spremeni se sedež delovne organizacije in odslej glasi:

Ptuj, Potrčeva cesta 10.

boru, da ob vsaki spremembi vrednosti točke valorizira tudi vse dodatke, ki izhajajo iz dela (izmensko delo, deljen delovni čas).

Delavski svet DO

Delavski svet delovne organizacije se je sestel 30. oktobra in sklepal o periodičnem obračunu in planskih dokumentih, ki so bili potrjeni.

O ostali problematiki pa so pomembni še tile sklepi in zaključki delavskega sveta ter usmeritev predsednika KPO Alojza Gojčiča.

SKLEP:

DS delovne organizacije soglašajo, da se najame kredit v vrednosti 750.000 USA \$ za plačilo uvoženih DSP starih staršev po pogojih banke z rokom vračila do 30. aprila 1985.

KPO se pooblašča za podpis pogodbe.

SKLEP:

DS DO pooblašča kreditni odbor PFS, da v upravičenih primerih odobrava dodatne kredite zaradi podražitev, in sicer največ do 20 % že odobrenih kreditov. Do dodatnega kredita so upravičeni kooperanti le na osnovi verodostojne dokumentacije.

SKLEP:

DS DO odloča, da se vse zamudne obresti, ki jih dobimo za-

ZAKLJUČKI IN USMERITVE

Predsednik KPO tov. Alojz Gojčič je v svoji diskusiji poudaril:

— Rezultate poslovanja v obdobju od I.—IX. 1984 ocenjujemo kot zadovoljive, pri čemer je treba pripomniti, da v vseh fazah proizvodnje obstajajo rezerve, zato moramo v bodoče še več delati, da bo naš ekonomski položaj boljši.

— Pozitivna ocena gre povečanju proizvodnje (+14 %), produktivnosti (+6,4 %), presežnemu letnemu in devetmesečnemu načrtu izvoza, uspešno zaključenim dogovorom o zagotovitvi surovin potrebnih za proizvodnjo.

— Obstaja potreba in motiv, da moramo izvažati, če hočemo delati naprej, vendar moramo preiti na višjo stopnjo obdelave za izvoz.

— Z vrednostnimi poslovnimi kazalci nismo zadovoljni, kljub dobremu gospodarjenju, na kar je vplivala stalna rast nabavnih cen, to pa je prispevalo k skromni rasti dohodka.

— S kvaliteto proizvodnje krmil nismo povsem zadovoljni, čeprav imamo trenutno dobro kvaliteto krme.

— Posebej treba analizirati dejavnost in usluge TOZD Transservis, saj se po drugih TOZD izpostavljajo drage in nekvadratne usluge, slab odnos šoferjev do dela.

(Nadaljevanje na 5. strani)

(Nadaljevanje s 4. strani)

— Opravljene analize pri kooperantih, kar zadeva izvajanje tehnologije vzreje, niso zadovoljive. Zato naj bodo ugotovljene pomanjkljivosti tudi predmet seminarja kooperantov ob koncu leta.

— S strani Delovne skupnosti skupnih služb je potrebno več pomoči proizvodnim TOZD-om, TOZD Commerce pa naj zagotovi kvalitetnejše usluge potrošnikom.

— Stanje in nastali problemi v Perutninski klavnici se morajo v čim krajšem času odpraviti. Zamisliti se moramo nad organizacijo in kadrovsko sestavo, zato naj komisija v sestavi: Franc Vraber, Jakob Butolen in Boris Pelcl pripravi predlog sprememb in dopolnitev z omenjenih področij.

— Investicijskemu vzdrževanju v TOZD Mesna industrija dajemo prioriteto, za kar odgovarja komisija v sestavi: Slavko Brglez, Boris Pelcl in Franc Vraber.

— Na podlagi zapisnika Komiteja za kmetijstvo SRS izhaja, da je v Perutninski klavnici dosti pomanjkljivosti, za kar nam je bila izrečena časovna prepopoved izvoza v ZR Nemčijo. Za odpravo teh problemov se zadolži komisija v sestavi: Boris Pelcl, Zoran Milovanovič in Barbara Jurkovič, ki prav tako izdelata predlog stalnih ukrepov s tega področja.

— Prodaje svežega in zmrazjenega mesa mora v bodoče biti manj, več pa višje oblike obdelav. Program delne preusmeritve za hitrejšo doseg tega cilja (že za leto 1985) izdelata komisija v sestavi: Franc Vraber, Boris Pelcl in Slavko Brglez.

— Čimprej se naj izdelata konkretni program prodaje piščanca po »ptujsko« ter drugih novih oblik prodaje naših izdelkov, da ne bi v prihodnje prodajali le preko mesnic. Za to nalogo se zadolži komisija v sestavi: Andrej Kovač, Milan Longhino in Erih Šara.

Člani DS DO so bili seznanjeni z INFORMACIJO o izvedbi in poteku razprav o predlogih sklepov 13. seje CK ZKJ v naših osnovnih organizacijah ZK, ki jo je podal Jovo Tarbuk in je objavljena kot samostojni prispevek Perutninarja.

Delavska kontrola

Na svoji 1. redni seji se je sestel odbor samoupravne delavske kontrole 9. novembra.

SKLEP: Za predsednika odbora samoupravne delavske kontrole DO je bil izvoljen tov. LIPAVŠEK Janez iz TOZD Transservis, za namestnika pa tov. JAVERNIK Irena iz TOZD Tovarna krmil.

SKLEP: Odbor samoupravne delavske kontrole DO, vzame na znanje pobudo odbora za pospeševanje izvoza SIS SRS za ekonomske odnose s tujino in ugotavlja, da naša strokovna služba pravočasno opravlja vse potrebne postopke za izplačilo republiških izvoznih spodbud in zveznih stimulacij.

STALIŠČA IN UGOTOVITVE:

— Tako po TOZD kot na nivoju DO opazujemo problem udeležbe članov oz. delegatov na sejah samoupravnih organov, delegacijah in sestankih DPO.

Največkrat so prisotne iste osebe, ki lahko opravičeno negotujejo ko se ugotavlja nesklepčnost, ko niti ni opravičenih izostankov, ko za neudeležbo nihče ne odgovarja. Ta pojav je stalen, nujne so konkretne in učinkovite rešitve, ki naj se izoblikujejo na nivoju DO.

— Odbor samoupravne delavske kontrole DO se bo sestajal periodično in po potrebi. Na sejo bomo povabili odgovorne delavce, da bi odbor seznanili s tekočim poslovanjem in tistimi eventualnimi vplivi, ki so ovira nemotenemu uresničevanju načrta.

— Na naslednjo sejo se povabi predsednik KPO tov. Gojčič Alojz.

Slavko Belšak

dobitnik plakete Zadrugne zveze Slovenije

Našega kooperanta Slavka Belšaka z Gorenjskega vrha pri Zavrču večina perutninarjev pozna, ker smo ga že predstavili v Perutninarju leta 1978, ko je za vzorno delo prejel priznanje našega kolektiva. Mnogi ga poznate z raznih sej in sestankov saj je v delovni organizaciji in TOK Hajdina opravljal različne funkcije. Poleg teh je aktiven tudi v domačem kraju, kjer je vodja delegacije za zbor KS, predsednik krajevne organizacije Rdečega križa, v Zadrugi s katero tudi sodeluje pa je predsednik IO hranilno kreditne službe.

Za uspešno delo je prejel mnoga družbena priznanja. Med pomembnejšimi so red dela s srebrnim vencem in srebrna ter zlata značka Rdečega križa Slovenije. Poleg teh je prejel več pisnih priznanj, letos pa še plaketo Zadrugne zveze Slovenije. Priznanje, ki mu ga je na seji zbora delegatov TOK Hajdina vročil direktor Franc Zupanič, je Slavko sprejel kot družbeno priznanje za vse kar je koristnega storil, istočasno pa kot obveznost, da bo v bodoče še prizadevnejši.

Ob tej priliki smo z njim tudi pokramljali.

»Današnji čas, ko je začelo stiskati, se Perutnina še kar dobro drži. Krizno obdobje nas sicer pesti, če pa našo DO primerjam z drugim predvsem z zgubaši, o katerih je posebno veliko govora na delegatskih skupščinah, potem si upam trditi, da smo lahko srečni ker smo v Perutnini. Najbrž Perutnino vleče iz težav tradicija, da smo bili 'apotekarski' in prav zato shajamo, kljub velikim težavam, ker nikoli nismo bili vajeni razmetavati niti nevem kako dobro zaslužiti. Prepričan pa sem, da je v našem go-

spodarstvu še vedno preveč ljudi, ki ne delajo dobro. Moti me tudi to, da je dovoljenih ali pa neodkritih preveč posrednikov in prekupčevalcev kar močno dviguje cene,« je poudaril sogovornik.

Po njegovem mnenju je problem energetike poseben problem. Če primerja stroške proizvodnje, odpade dve tretjini stroškov na energijo. Sedaj sicer ogreva s plinom kar je nekoliko cenejše od ogrevanja s kurilnim oljem.

Težav tudi pri njem ne manjka, a vendar pravi, da dober kmet ne sme misliti na čas in težave. Prepričan pa je, da bi se le moral več posvetiti družini in si privoščiti skupaj z njo več razvedrila. Razmišlja, da se bo z boljšo organizacijo dela dalo tudi to urediti.

Ko govori o razvedrilu povdarja, kako žal mu je, da se zaradi pehanja za eksistenčnimi dobrinami preveč pozablja na lepe stare običaje in navade. S stremuštvo, da bi imeli vse kar vidimo mnogi zanemarjajo kulturo kraja.

»Veliko napako smo naredili tudi takrat, ko nismo vedeli ceniti delo kmetaj, ko je bilo kmečko delo omalovaževano in je mladi rod šel na bolje ovrednoteno delo v tovarne, s tem pa se preselil v mesto — v blok. Na zemlji smo ostali le tisti, ki smo zemljo cenili ali bili prisiljeni zdrževati starše. Sedaj so se časi malce obrnili, zato nam zavidajo tisti, ki so se nam do nedavna posmehovali, ugotavlja Slavko.

»Konec koncev moram reči, da me je Perutnina kljub nekaterim težavam postavila na noge. Prav zato mi prejeto priznanje pomeni nematerialno plačilo za vse, kar sem prispeval za družbeno skupnost.«

Iskreno mu čestitam.

Uredništvo

OBVESTILO KOOPERANTOM

V skladišču TOK Hajdina je na zalogi sledeči material:

— usmerniki za ventilatorje	à	2.376.—
— PVC krožniki za DSP	à	260.—
— PVC napajalniki za DSP	à	364.—
— lesenit obodi — trakovi 5,20 m x 0,42 m	à	344.—
— filtri za termogene	à	1.350.—
— kondenzatorji za ventilatorje »Jugodent«	à	840.—
— gumi cevi za kokle dolžine 1,5 m	à	177.—
— plinske kokle	à	5.700.—
— ventili za avtomat. napajalnike	à	416.—
— regulatorji za plinske koklje	à	488.—
— silosi kovinski 25 m ³ »EMO« Celje	à	262.500.—
— elektroagreg. R. Končar, 5 KW, 3 fazni, disel	à	242.520.—

TOK »Kooperacija« Hajdina

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta Martina Pavliniča se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem valilnice in OOS za darovano cvetje in vso pomoč. Hvala tudi vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hčerka Ivanka

Mladi in šport

Pri prebiranju časopisa Ptujski perutninar sem naletela na članek Kje je naša mladina?, ki me je spodbudil k razmišljanju, zakaj mladi ne sodelujejo pri športu.

V bistvu je res, da veliko mladih v naši delovni organizaciji ni zainteresiranih za šport, vendar bi morali najti pot, kako jih pridobiti ne samo za šport temveč tudi za druga interesna področja, in to ne z dnevnici, kot ste navedli v članku.

V prvi vrsti šport v naši DO ni organiziran, kot bi moral biti, ker nismo seznanjeni s treningi, kot npr. za kegljanje, namzni tenis itd. . . Nimamo tudi primerne opreme, kot so žogice in loparji, pri tenisu, saj si kot začetniki teh rekvizitov ne bomo kupovali. V kolikor ta oprema obstoja, pa bi nas morali seznaniti, kje si jo lahko izposodimo.

Če bi hoteli ljudi pritegniti k sodelovanju, bi morali imeti na razpolago ustrezno opremo in prostore. Marsikdo je že izrazil željo, da bi rad igral tenis, roket, košarko in nogomet, pa nima kje. Bil je primer, ko smo hoteli organizirati aerobno telovadbo, pa nam nihče ni priskočil na pomoč pri iskanju primerne prostora in tako je vse skupaj padlo v vodo.

Mislim, da bi lahko naredili anketo, koga zanima šport in v kateri panogi bi ta rad sodeloval. Kolikor bi bilo dovolj interesentov, bi s skupnimi močmi gotovo našli primerne prostore za treninge in nabavili potrebne rekvizite.

Pri razgovoru z mladimi iz TOZD-ov naletim povsod na kritike glede obveščanja, ne samo kadar se organizirajo igre v okviru naše DO, temveč tudi takt, ko imamo prijateljska srečanja s Koko Varaždin in Podravko Koprivnica. Mislim, da ni samo naša krivda, če se športnih tekmovalcev ne udeležujemo, ampak predvsem tistih, ki so zadolženi za organizacijo in obveščanje.

O teh stvareh bi morali nekoliko več razmišljati in najti stik z vodstvi po TOZD-ih, ki so odgovorna za šport. Skupno bi lahko veliko več storili, da bi se šport v naši delovni organizaciji bolj razvil in ne bi kazal tako porazne slike, kot jo kaže danes.

Mislim pa, da samo s kritiko ne bomo našli poti, ki bi ljudi pritegnila k sodelovanju, ampak jih moramo prepričati, da je šport tudi razvedrilo, kjer se človek sprosti in popestri svoj vsakdan.

Justika ZAJC

Vaja NNNP - DRAVA '84

Da bi CZ lahko uspešno opravljala vse naloge v zvezi z reševanjem in zaščito v miru in vojni, morajo biti enote in štabi CZ za to usposobljeni. Usposabljanje zajema poleg teoretičnega pouka tudi praktično usposabljanje.

Tako so naše enote CZ tudi letos sodelovale na vaji »NNNP DRAVA — 84«, katere cilj je bil, da se preveri pripravljenost, izurjenost in opremljenost enot in štabov CZ ter njihovo delovanje v izrednih razmerah.

Za vajo je bila podana predpostavka kontaminacija širšega področja farme Breg z bojnimi strupi ter uničenje transformatorja, vsled česar bi bili ogroženi delovni ljudje kakor tudi živali na farmi.

Na osnovi take predpostavke smo pričeli s pripravami na vajo. Takoj po prejemu obvestila o »nevarnosti« sta se sestala Komite za SLO in DS ter štab CZ perutninskih farm, ocenila situacijo ter določila da bodo na vaji sodelovale naslednje ekipe CZ:

- ekipa za prvo medicinsko pomoč,
- gasilska ekipa,
- ekipa za prvo veterinarsko pomoč ter
- ekipa za EBK izvidništvo.

V ranih jutranjih urah na dan vaje so bile mobilizirane enote CZ katere so sodelovale na vaji. Pozivu so se odzvali vsi pripadniki CZ. Vodje enot so takoj po prihodu pripadnikov CZ formirali svoje enote, pregledali opremo in pričeli z dopolnilnim poukom, pri katerem so na kratko obnovili znanje o uporabi osebne zaščitne kompleta, t. j. uporaba zaščitne maske in osebne pribora za dekontaminacijo. Gasilska ekipa pa je še pregledala vso gasilsko opremo in hidrante na farmi Breg. Ob signalu, da se področju farme približuje oblak strupenih snovi, je ekipa za prvo veterinarsko pomoč zelo hitro izdelala načrt za zaščito živali pred strupenimi snovmi in podvzela skupaj z zaposlenimi na farmi vse potrebne ukrepe, in sicer zatesnjevanje objektov ob nevarnosti vdora, po prenehanju nevarnosti pa pospešeno prezračevanje in vitaminizacijo prizadetih živali. Gasilska ekipa je omejila oz. pogasila dva požara ter pomagala ostalim pripadnikom CZ pri zatesnjevanju objektov.

Te akcije so se odigravale le fiktivno (namišljeno), vendar so vsi pripadniki CZ pokazali zavzetost in pripravljenost za skupne akcije reševanja in zaščite, v izrednih razmerah.

Komite za SLO in DS je naredil analizo vaje ter ugotovil, da je vaja uspela, da so se enote CZ po sklicu zelo hitro formirale, da so vsi pripadniki CZ opremljeni s potrebnimi formacijskimi sredstvi ter da je večina pripadnikov CZ primerno usposobljena in pripravljena za zaščito in reševanje v primeru resničnih izrednih razmer.

F. C.

Naš izlet

Kljub temu, da je kolektiv TOK-a Hajdina bolj maloštevilen kolektiv, je bilo glede letnega izleta mnogo različnih interesov. To temo smo večkrat obravnavali na sestankih kolektiva, kakor tudi na sejah IOS, preden smo lahko dokončno določili čas in načrt izleta.

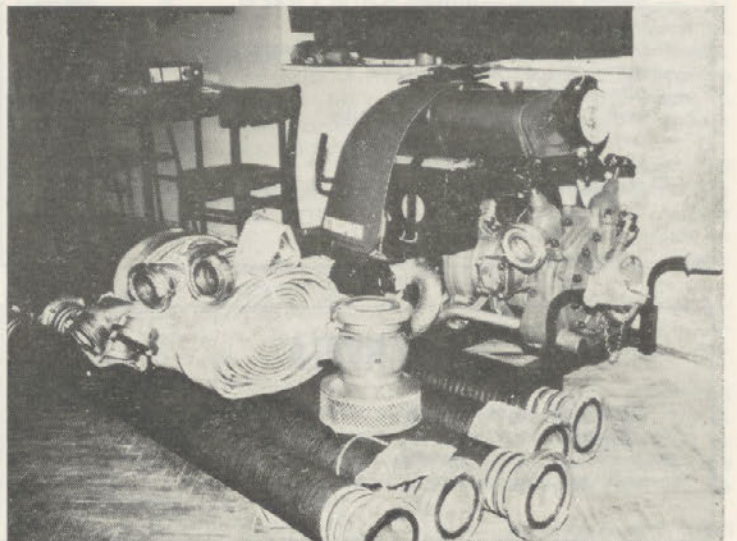
Tako smo 6. 10. 1984 ob 6. uri z avtobusom krenili iz Hajdine proti Primorski. Vreme je bilo bolj oblačno, od časa do časa tudi deževno, vendar je bilo za potovanje ravno primerno. Poleg članov kolektiva in njihovih svojcev so šli z nami tudi upokojenici. Ta ali oni izletnik ali pa tisti, ki se je zaradi bolezni opravičil, je za potovanje prispeval tudi kakšno »bombo« s tekočo vsebino. Zaradi slabe samozaščite so bombe, kaj kmalu začele eksplodirati. Vendar so naši izkušeni »pirotehniki« uspeli za dalj časa očuvati njihovo tekočo vsebino. Tako je čas hitro mineval in že smo prispeli v Postojno, kjer smo obiskali Predjamski grad. Nekaj po 12. uri smo prispeli v Lipico, kjer smo si ogledali kobilarno. Zalostno je to, da ni bilo slovenskega vodiča, ampak je bila mlada Francozinja, ki je govorila bolj spačeno slovensčino. V Lipici smo se tudi okrepčali. Nato som nadaljevali pot proti Fažani, Luki, od koder smo odpluli na Brione. Kljub temu, da še Brioni niso v celoti odprti za ogled, je tam videti mnogo zanimivega. Bilo je skoraj premalo časa za temeljit ogled, saj nas je že zalotila noč. Videti je precej naravnih zanimivosti (razne vrste dreves, divjadi in živalski vrt), zgodovinskih iz rimskih časov (razne izkopanine) in pa iz življenja in potovanja tov. Tita. Vodič je bil tudi mnogo boljši od tistega v Lipici. Na Brionih ni dovoljeno kaditi (razen na določenih mestih) in se oddaljevati od skupin. Otok varuje vojaška

policija, milica in civilna zaščita. Od tam smo nadaljevali pot v 20 km oddaljeni Medulin, kjer nas je čakala večerja. Večina nas je šla po večerji spat, nekateri pa so si šli ogledat nočno življenje v Medulinu. Kateri so to bili in kako so se počutili, tu ne bom odkrival. Naslednji dan smo spoznali Pulo in njene zanimivosti. Po ogledu smo se še enkrat okrepčali v Medulinu in od tam nadaljevali pot proti domu. Med potjo domov smo si ogledali še Lokve in tamkajšnje podzemno jamo. Precej utrujeni smo prispeli do Trakošana, kjer smo imeli večerjo, za ples pa ni bilo več časa, ker je osebju že potekel delovni čas. Vseskozi je bilo razpoloženje na višku, saj som zato vedno poskrbeli z ustrezno pijačo. V hotelu v Medulinu so se zanimali od kod smo, češ da smo izredno dobri potrošniki. Nekaterim nam je razpoloženje kalila težka hoja ter ozuljene in zatekle noge. Zato pa na takšno potovanje le z dobro uhojenimi ali pa rezervnimi čevlji!

Sklep, ki ga lahko povzamemo z izleta je, da je še veliko neodkritih lepot po naši ožji domovini. Ves čas med vožnjo nam je predsednik sindikata tov. Anton Šafranko pojasnjeval značilnosti krajev, skozi katere smo se peljali. Za dobro razpoloženje je pripomogel tudi prijazen in zanesljiv šofer avtobusa tov. Franc Kelc. Iz razpoloženja udeležencev je bilo mogoče ugotoviti, da so bili z izletom zelo zadovoljni in da si takšnih izletov še želijo. Izredna zahvala gre tov. Antonu Šafranku, ki se je največ trudil, da je sploh do tega prišlo, in za med potjo podane zanimivosti. Hvala vsem, ki so nam izlet omogočili, z željo da bi bil prihodnje leto spet.

Jaušovec

Vaja je bila priložnost, da so naše ekipe CZ pregledale svojo opremo, novi člani pa se z njo seznanili

Na Triglavu

Zreb mi je bil naklonjen in bila sem izžrebana za Telekov pohod »100 žensk na Triglav«. Doživetje je bilo nepozabno, zato vam ga moram opisati.

V petek, 7. 9., smo se zbrale na Bledu pred hotelom Jelovica, od koder so nas z avtobusi odpeljali na Pokljuko v Šport hotel. Tam smo imeli večerjo in spoznavni večer, kjer so se nam predstavili naši spremljevalci, najboljši gorski vodniki in novinarji Teleksa.

Nagradili so najstarejšo in najmlajšo udeleženko pohoda — najstarejši je bilo 80 let, najmlajši pa 15 let, pa tudi najbolj oddaljeno udeleženko pohoda — Dubrovčanko — in tisto, ki je imela rojstni dan najbliže dnevu pohoda. Po programu smo se znašli v disco Šport hotela, kjer smo se prijetno zabavali.

Zjutraj ob 5.30 je bil zajtrk, nato so nas odpeljali z avtobusi na Rudno polje, kjer se je začel pravi pohod.

Z Rudnega polja do Vodnikove kočice na Velem polju, kjer smo imeli krajši počitek, smo hodili navkreber dobre 3 in pol ure. Pot je bila naporna, vendar zelo lepa. V Vodnikovi koči smo popili vroč čaj in oskrbeli prve žulje. Tam smo pustili tudi našo 80-letno pohodnico, ki sta ji zdravnika dr. Janez Rupar in dr. France Zupančič odsvetovala nadaljnjo pot. Babica je bila res izčrpana. Mi pa smo nadaljevali pot na Planiko, kamor smo prispeli okrog 17. ure.

Moram priznati, da me je ta del poti najbolj utrudil, predvsem zato, ker sem kočico videla že z Velega polja, do nje pa sem hodila in hodila, malo navzgor malo navzdol in konca poti ni in ni hotelo biti. Ko sem bila že prepričana, da bomo kmalu pri koči, nas je čakal še en vražji vzpon.

Na Planiko sem prišla res izčrpana, tako da sta mi šilce žganja in vroč čaj, ki sem ju spila ob prihodu v kočico, komaj povrnila toliko moči, da sem prišla do peči, kjer sem se dobesedno sesedla.

Kmalu sem si opomogla ter se pridružila planinkam, ki so s harmonikarjem veselo prepevale.

Pridružili so se nam tudi vodniki, »stari gorski mački«, in to Tone Sazonov — Tonač, ki je bil tudi naš kozel vodnik, Stipe Božič, Roman Robas, Stane Klemenc, France Zupan, Mitja Košir, Janez Brojan, Marjan Keršič — Belač, Tone Jeglič, Klavdinj in Jure Senegačnik. Seveda niso manjkali novinarji Teleksa, urednik Marjan Raztresen, fotoreporter Joco Žnidaršič in novinar Drago Kralj. Z nami so bili tudi radijski reporterji vala 202, Dare Milič, Boštjan Lajovic in radijski mojster Slavko Šetina.

Prepevali smo in zbijali šale dolgo v noč, tako da se mi je spanec prav prilegel. Noč je bila mrzla in padal je sneg, tako da smo bili prav zaskrbljeni, kako bo z nedeljskim, zadnjim delom ture. »Spočite« nas je pričakalo mrzlo in megleno jutro, vendar smo se z velikim entuziazmom

in zaupanjem v sposobnosti naših vodnikov prevezale v naveze in se odpravile na zadnjo etapo do vrha naše največje gore, do Triglava. Plezanje je bilo težavno, ker so bile skale ledene, prav tako tudi varovalne jeklene vrvi in klini. Bilo je megleno in mrzlo, tako da na srečo nisem videla, kako globoki prepadi so bili na vsaki strani naše poti. Rahlo zaskrbljeno sem pogledovala spominske plošče, ki so bile proti vrhu že kar pogoste. Tukaj je izgubilo življenje že dosti naših mladih fantov, ljubiteljev naših čudovitih gor. Pobila jih je strela ali pa so zgrmeli v prepade.

Zadnji del poti pa je bilo pravo plezanje. Ko smo se končno povzpeli na zasneženi vrh nas je tam pričakalo sonce. Vtis je bil enkrat, nepozaben. Obstale smo nekatere med nami so celo jokale. Na vrhu smo! Pod nami se je širila megla, bili smo nad oblaki. Sicer je res škoda, da smo bile prikrajšane za čudoviti razgled z vrha Triglava, od koder se ob lepem vremenu vidi morje in cel Tržaški zaliv, vendar je bilo kljub temu prelepo.

Po planinskem krstu (udarcu po zadnji plati s plezalno vrvjo) smo odprli šampanjec, se slikali in »okupirali« triglavsko pošto, ki je bila odprta samo ta dan.

Na poti proti Triglavu

Ponovno som se navezali in se odpravili nazaj v dolino. Kar težko mi je bilo zapustiti čudovito obsijan vrh. Spet krajši postanek na Planiki, kjer smo spet popili čaj in si oprtali nahrbtnike, pa postanek v Vodnikovi koči, nato pa nazaj na Rudno polje. Od tam smo se z avtobusi odpeljali v Šport hotel, kjer smo imeli večerjo in so nam bile podeljene diplome za osvojitve vrha Triglava.

Poslavljalji smo se kot stari znanci in prijatelji in si obljub-

ljali, da se ponovno srečamo na katerem od naših vrhov, poteklo je tudi nekaj solza in že smo bili na poti proti Ljubljani, kjer smo se z zadnjimi stiski rok, objemi in poljubi res dokončno poslovili.

Rada in pogosto hodim v gore, obiskala sem že dosti vrhov, hodila z različnimi skupinami, vendar je bil pohod »100 žensk na Triglav« res nekaj posebnega, nepozabnega. Od srca si želim, da bi ga lahko še kdaj ponovila.

mb

Minili so dopusti, na morju in v toplicah

V letošnjem letu se je za letovanje v naših počitniških kapacitetah prijavilo 351 delavcev, 2 upokojenca in 1 kooperant. Od skupnega števila prijavljenih jih je letovalo 284 ali 80 %. 69 delavcev pa ni letovalo. Od tega 13 delavcev ni bilo prvotno razporejenih in se pozneje niso odločili za drugi termin oz. kraj, ostalih 56 pa je letovanje odpovedalo.

Odgovorne službe za počitniške kapacitete so v glavnem že opravile svoje naloge, v zvezi s pripravami kamp prikolic za prezimovanje. Zbrani so bili tudi zvezki, ki se nahajajo v počitniških enotah, v katere dopustniki vpisujejo svoje pripombe in predloge, pa tudi lepe vtise na letovanju. Evidentirali smo nekaj upravičenih pripomb ter predlogov, ki jih bomo v prihodnji sezoni skušali upoštevati, kolikor bodo dane finančne in druge možnosti.

Pri pospravljanju smo bili ponovno razočarani nad stanjem v nekaterih prikolicah. Vsak, ki je odhajal na letovanje, je dobil zraven napotnice še pismene napotke za letovanje, ki jih pa nekateri sploh niso prebrali, saj bi se sicer obnašali drugače. V posameznih prikolicah smo našli umazanijo (zaprti in neočiščeni

hladilniki, neumita posoda itd.) ter poškodovan oz. polomljen inventar, katerega so le redki nadoknadili. Mnogo je pripomb na račun tega inventarja, toda nihče razen dveh izjem pa ni napisal, da je karkoli sam poškodoval, še manj pa, da bi kaj popravil oz. nadoknadil.

42 letujočih ob prihodu sploh ni primerjalo inventarja, nekaterim se ni zdelo vredno vpisati stanja v zvezek, ponekod pa seznama inventarja sploh nismo našli. Precej inventarja je ostalo nezaklenjenega v predprostoru prikolic tako, da smo pri popisu ugotovili manko (miza in sedežne garniture, predpražnik itd.). V več primerih smo našli slabo zaprta okna, ena prikolica pa je bila celo odklenjena.

Zgoraj navedene nepravilnosti se iz leta v leto ponavljajo, kljub temu, da nanje nenehno opozarjamo. Vse take primere, kjer lahko ugotovimo krivca, evidentiramo za vsakega posameznika na kartici. V prihodnje bomo to upoštevali pri razporedu za letovanje.

Prosim, vse, ki ste in še mislite letovati v počitniških kapacitetah Perutnine Ptuj, da v bodoče bolj čuvate našo skupno last in upoštevate dane napotke.

M. R.

POKAL ZMAGOVALCEV V MALEM NOGOMETU TOZD MESNI INDUSTRIJI

Dne 1. 10. 1984 smo organizirali prvo tekmovanje za prehodni pokal zmagovalcev v malem nogometu za delavce Perutnine Ptuj.

Pokal je prispevala konferenca osnovne organizacije sindikata z namenom, da bi se povečal interes do tekmovanja v malem nogometu. Povabili smo ekipe v malem nogometu, ki so bile prve na športnih srečanjih ob dnevu perutninarjev. Odločili smo se, da bo ta turnir organiziran vsako leto, seveda če bo interes za to. Letos so se odzvale le tri ekipe od povabljenih pet.

To so: Mesna industrija, Tovarna krmil in Transservis.

Manjkali sta Mesna industrija II, ter TOK Hajdina.

Igrali so vsak z vsakim po točkovnem sistemu.

Rezultati:

MI : Tovarna krmil	4 : 0
Tov. krmil : Transservis	3 : 0
MI : Transservis	0 : 0

Prvo mesto in prehodni pokal so osvojili fantje iz Mesne industrije pred Transservisom zaradi boljše gol razlike.

Čestitamo igralcem za športno obnašanje, in jih vabimo na drugi prehodni pokal sindikata Perutnine Ptuj.

Stefan Vrbnjak

Sindikavno kolesarsko tekmovanje - liga 1984

Tekmovanja v sindikalni kolesarski ligi so potekala ekipno in posamezno. Udeležilo se jih je 16 ekip, med njimi tudi ekipa Perutnine Ptuj. Tekmovanja so bila razdeljena v štiri kola:

— 1. kolo dne 8. 4. 1984 je organiziral RK Branik in sicer kros, ki je potekal med Slivnico in Hočami.

— 2. kolo dne 5. 5. 1984, organizirano s strani DTV Partizan Voličina in ZTKO Lenart, je zajemalo sindikalno kolesarsko dirko, v sklopu dirke po Slovenskih goricah na progi, dolgi 37 km.

— 3. kolo dne 20. 5. 1984 je organiziral KK Branik, in sicer z ekipno vožnjo na kronometer na progi Lenart—Trate—Lenart, dolgi 20 km.

— 4. kolo je organizirala kolesarska sekcija Elektrokovina. Kolesarska dirka je potekala iz Maribora na Areh v sklopu juriša na Areh. Proga je bila dolga 24 km. Po zaključeni prireditvi je bila na Arehu svečana razglasitev rezultatov. Vse ekipe so prejele posebna priznanja in poka- le, posamezniki v vsaki kategori-

ji pa medalje za osvojena prva tri mesta.

Za svoj trud in udeležbo na tekmovanju je tudi ekipa Perutnine Ptuj prejela pokal za doseženo osmo mesto. Rezultat bi lahko bil mnogo boljši, če bi ekipo sestavljali vedno isti tekmovalci, če bi bilo bolj poskrbljeno za organiziran intenzivni trening in če bi s strani odgovornih delavcev za šport v kolektivu izšlo več pobud za omenjena tekmovanja.

Ekipa Perutnine so sestavljali: Vrtič Marjan, Turnšek Zdravko, Zagoršek Franc, Podgoršek Marjan, Pernat Stanislav, Polanec Franc.

Ekipa je štela od 3—5 tekmovalcev, za rezultat pa se je štel čas tretjega tekmovalca v ekipi.

Namen sindikalne kolesarske lige ni bil zmagati, temveč sodelovati in najti povezavo s športniki drugih delovnih organizacij.

Potekajo pa že razgovori o kolesarskih prireditvah v letu 1985, ki bi naj zajemale dvoje tekmovanj v ciklokrosu in štiri cestne dirke. Zadnje tekmovanje je predvideno 14. 9. 1985. Na vseh tekmovanjih bo sodelovala tudi

Pred startom

Foto: Frenk Polanec

ekipa Perutnine Ptuj. Vsi ostali zainteresirani »novi člani« ekipe, pa bodo o poteku, datumu in organizaciji tekmovanj pravočasno obveščeni. Zadnja in zaključna prireditev bo v Ptuj.

Geslo sodelujoče ekipe Perutnine Ptuj naj bo tudi vaše: »Za

sprostitev, zdravje in vitalnost je potrebno zelo malo — KOLO,« ki pa naj teče pod nogami človeka z močno voljo in željo, da se uveljavi.

Frenk POLANEC

				PERUTNINAR	PIJAČA IZ BEZGA	GOSLI (ZANIL)	DOPISU V GLASILO	NASEJE OB VIPAVI	PASTIRSKA PISČAL	DOPISU V GLASILO				
				ENAKA ŠUMNIKA			MURSKA SOBOTA OBRODINO GROZDJE			ALBERT EINSTEIN				
				ČISTO PREMORŽENJE										
				AMER. F. IGRALKA PEVEC STEVENS										
										BANJA				
SESTAVA EDI KLASINIC	MED	LUKA V ALŽIRII	RESETO	SEKANJE	DOPISU V GLASILO	PROSTOR ZA STENO ANTON TROST								
LJUBLJ. GLAS. BENIK (ATI)					AVTO-MOBIL			OSJE GNEZDO	UJEC	NOGOM. VRATAR JASIN APETIT		RUSKI VLADAR	NAŽIV	ŠPARETANSKI KRALJ
TRST (ORIG.)					PLOD					DESETI TON HEFASO NI POTORI				PUSČAVA V ŽILU
PALICA ZA CI-SCENTE PLUGA						ERAST DEKA V WYOMINGU (ZDA)					NANOS SNEGA			
SPODNI DEL POSODE				DECAV-SKI SVET		DREBIV. EPIRA MALAJSKA BOŽJAST					ŽENSKO INE OBEA 12 BIBLIJE			
					MIŠLJE-NJA, SODBE					NEDBUT REKA V ČRNI GORI		DOPISU V GLASILO	ENRICO CARUSO	
					RADIKAL PENTANA			IGRALEC EAST-WOOD SPLIT				POŽE-LENDE		
					VELIKAN NEMČIJA					DRŽAVA V VOJNI 1. ČRKA		PREČER PESEM		3. ČRKA

PTUJSKI PERUTNINAR, glasilo delovnega kolektiva in kooperantov Mesokombinata Perutnina Ptuj, Izdaja delavski svet OZD. Glasilo ureja uredniški odbor: Mirko Bauman, Lojze Cajnko, predsednik, Irena Javornik, Ida Kozel, Anton Medved, namestnik predsednika, Vida Nahberger, Jože Reisman, Marija Širovnik, Dušan Sprah, Jovo Tarbuk, Glavni urednik Lojze Cajnko, odgovorni urednik Jovo Tarbuk. Naklada 2000 izvodov, uredništvo in uprava Ptuj, Potrčeva 8. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Glasilo je oproščeno temeljnega prometnega davka, na podlagi mnenja Sekretariata za Informacije pri IS SR Slovenije, štev. 421-1/72, z dne 5. 12. 1977. Tiska TOZD Ptujska tiskarna, Ptuj.